

SPECTACOLE

Cristina MODREANU

Strindberg cu... interferențe

Așteptam chiar cu nerăbdare să văd montarea regizoarei Liana Ceterchi cu *Domnișoara Iulia* de August Strindberg, după ce văzusem cu ceva timp în urmă un spectacol demn de toată atenția purtând aceeași semnătură. E drept că, într-un fel, mă mințeam singură, dat fiindcă în spectacolul *Anne Frank* (căci despre el era vorba), strălucea doar interpreta, actrița Mihaela Sârbu, și mai puțin regizoarea (care se remarcă, totuși, prin ideea de a-și introduce spectatorii în sală pe o scară de serviciu, într-o beznă totală). Scoaterea publicului din confortul burghez (procedeu ieșit de mult timp din modă și greu de acceptat fără o motivație) este practică de regizoare și în spectacolul său cu *Domnișoara Iulia* de la Teatrul Foarte Mic. Reprezentația debutează cu un „avertisment prietenesc” al autoarei spectacolului care (deh!) își cere scuze de la cei pe care și-a propus să-i

Teatrul Mic – *Domnișoara Iulia* de Strindberg. Regia: Liana Ceterchi.

Decoruri: Andreea Mincic. Costume: Oana Botez. Mișcare scenică: Mălina Andrei. Cu: Dana Dembinski-Medeleanu, Valentin Popescu, Oana Albu, Petre Moraru, Viviana Gherasim, Avram Birău, Domnița Constantiniu.

Data premierei: 12 martie 1999.

agreseze! Odată intrat în „anticamera” spectacolului, începi – și asta va continua pe întreaga durată a reprezentației – să „decriptezi” mesaje „încryptate” prea puțin și „servite” destul de transparent de concepția regizorală. După debutul în bucătăria amenajată în casa scărilor, unde își face de lucru servitoarea *Kristin* și unde, la un moment dat, va coborî și domnișoara *Iulia* în căutarea lui *Jean*, urmează „corpul” reprezentației. Acesta se petrece în sala propriu-zisă a teatrului, transformată complet de avalanșa de „interferențe” pe care regizoarea și-a propus să le mixeze. E vorba, ne spune ea în caietul-program, despre „un spectacol de interferențe, făcând apel la arta dramatică, la dans, balet și operă”. E bine de știut, măcar pentru cine se întreabă ce caută cele patru monitoare prin intermediul cărora se transmit imagini în circuit închis, în mijlocul

decorului complet lipsit de personalitate, improvizat („câștigătoare la puncte” scaunele înfășurate în grabă în plasă verde), a cărui autoare se cheamă Andreea Mincic. Din același mixaj fac parte și inserturile de arii din opere (altfel bine interpretate de pianista Sorina Creangă și baritonul George Ștefan), precum și momentele coregrafice executate ezitant și stângaci de actori. Văzând cum se mișcă aceștia, te întrebi dacă regizoarea a reușit să-i explice concepția sa măcar Mălinei Andrei, autoarea mișcării scenice, unul dintre cei mai serioși coregrafi de la noi. În pană de inspirație se află și autoarea costumelor, Oana Botez, al cărei nume a fost probabil des pomenit în gând, în timpul reprezentației pe care am văzut-o, de către actorii care s-au împiedicat în voaluri, s-au călcat pe trene, s-au încurcat în sfori și plase. Nu poate fi trecută cu vederea „contribuția

actoricească" la această cădere cu zgomot: dacă Dana Dembinski-Medeleanu, interpreta *Iuliei*, mai are în răstimpuri câte o tresărire la întâlnirea cu personajul, cel care îi dă replica, Valentin Popescu, ar putea face să înghețe și cea mai vibrantă parteneră de scenă. Interpretul valetului *Jean* debitează textul pe un ton perfect egal de la început și până la sfârșit, tulburat doar în momentele când se mai uită replicile. Ceva mai mult se luptă să găsească o cale de a ajunge la spectatori Oana Albu (*Kristin*), al cărei suflu se oprește însă la jumătate, interpretarea ei fiind fragmentată de „distribuirea” în alte... să le zicem roluri. De aceste „roluri” (domni și doamne de la curte, țărani etc.) au mai avut parte, în „spectacolul cu interferențe”, Petre Moraru, Viviana Gherasim, Avram Birău, Domnița Constantiniu și copiii (chinuiți pe nedrept), Voichița Călinescu și Alexandru Dumitrașcu.

Pe scurt, nu văd nici un motiv, cât de cât rezonabil, pentru care un asemenea spectacol să facă parte din repertoriul unui teatru. Și totuși, se pare că cineva l-a găsit.

Scenă din „Domnișoara Iulia”